

ἢ λύπῃ ἢ ἀγῶνι καὶ πρὸς τὴν διὰ τῆς ἀ-
 κούσης ἀναμύρωσιν ἢ ἀναμύρωσιν· ἐπὶ δὲ πρὸς
 τὰς δι' ὀσφρήσεως, τὰς τε δούδου διασ, καὶ
 τὰς δούδου δισυδίας ἐκ ἔστιν ὁ σφόδρον. οὐδὲ γὰρ
 ἀκόλαστος οὐδέ τις λέγειται τῷ πάθει ἢ μὴ
 πάθει. εἰ γούτ περ ἢ καλὸν ἀδριαντα δού-
 ρητος, ἢ ἵππον, ἢ ἀγῶνα, ἢ ἀκροατὴρ ἀ-
 θηναίος, μὴ βύλοιτο μήτε ἐδίειν, μήτε πίνειν,
 μήτε ἀφροδισιάζειν, ἀλλὰ τὰ ὑπὸ καλὰ δε-
 αρεῖν, ἢ δ' ἄδοντων ἀκούειν, ἐκ δὲ δόξειεν
 ἀκόλαστος εἶναι, ὡς περ οὐδ' οἱ κηλούμενοι πε-
 ρα τῆς Σειρήνων, ἀλλὰ πρὸς τὰ δούτ ἀμύρω-
 ἢ ταῦτα, πρὸς ἀφρ καὶ πάλαι θηρία μόνα
 τυγχάνει ἀμύρωσιν ἔχοντα, καὶ χέροντα καὶ
 λυποῦμενα, πρὸς τὰ γούσα καὶ ἀπ' α. πρὸς δὲ
 τὰ τ' ἄλλων ἀμύρωσιν ἢ δὲ αὐτῶν ὁμοίως ἀ-
 παντα φαίνεται ἀμύρωσιν διακείμενα, ὅθ' πρὸς
 θυμαρσίαν ἢ κέλλος. οὐδὲν γὰρ, ὅτι καὶ ἀξίον
 κέλλου, φαίνεται πάθει ἀμύρωσιν τῆς θεωρίας ἢ
 καλῶν, ἢ τῆ ἀκροατῆρ ἢ θυμαρσίαν, εἰ μὴ
 τι ποδ συμβέβηκε τερατῶδες· ἀλλ' ἐδὲ πρὸς
 τὰ δούδου ἢ δισυδῶν· καὶ οὐ τὰς γὰ ἀμύρωσιν
 ἕξυτρεας ἔχουσι πάσας· ἀλλὰ καὶ ἢ ὁμοίαν
 ταύτης χέροντα ὅσα καὶ συμβεβηκὸς δι-
 φραστοῖσιν, ἀλλὰ μὴ κατ' αὐτὰς. λέγω δὲ
 κατ' αὐτὰς, ὅτι μὴ ἐλπίζοντες χέροντα, ἢ
 μεμνημένοι, ὅθ' ὄφων καὶ ποτῶν. δι' ἔτερον γὰρ
 ἠδονῶν ταύτης χέροντα, τὴν τῆ φραγῆν ἢ
 πείν. κατ' αὐτὰς ὅθ' ἀφ' τ' ἀμύρωσιν εἰσι. διὸ
 ἐμμελῶς ἔφη Σπρατόνιος, τὰς ὑπὸ καλὸν ἄ-
 ζειν, τὰς δὲ ἠδύ· ἐπεὶ καὶ τ' πρὸς τὴ γούσον, οὐ
 πρὸς πάσαν ἠδονῶν ἐπιόηται τὰ θηρία, οὐδ' ὅ-
 σον τῷ φάρυγγι. διὸ οἱ ὄψοφάροι ἐκ ὄχου·
 ἢ γλώτῃαν ἔχουσι μακρὰ, ἀλλὰ τὸν φάρυγγα
 γράναι, ὡς περ Φιλόξενος ὁ Ἐρξυίδος. ὡς πρὸς
 τὰ ἀπὸ μύρα, ὡς ἀπλῶς εἶπεν, θετερον τὴν
 ἀκόλασιν ὁμοίως ὅθ' καὶ ἀκόλαστος πρὸς τὰς
 ποιαιτίας ἔστιν. εἰνοφυλγία γὰρ καὶ γαστριμαρ-
 γία, καὶ λαλῆα, καὶ ὄψοφάγια, καὶ πούτα τὰ
 ποιαιτία, πρὸς τὰς εἰρημίας ὄντι ἀμύρωσιν, εἰς
 ἀφρ μόρια ἢ κέλλοσι διαμείνεται. πρὸς ὅθ' τὰς
 δι' ὄψοφας, ἢ ἀκούσης, ἢ ὀσφρήσεως ὁμοίως ἐδέξαι
 λέγειται ἀκόλαστος, ἐὰν ὑπὸρ ἀλλ'· ἀλλ' ἀνευ
 ὀνείδοις τὰς ἀμαρτίας λέγουμεν ταύτας, καὶ
 ὅλους πρὸς ὅσα μὴ λέγονται ἐγγρατεῖς· οἱ
 δ' ἀκρατεῖς, ἐκ εἰσὶν ἀκόλαστος οὐδὲ σφόδρον. ἀμύρωσιν μὲν οὖν, ἢ ὅπως δὲ ὀνομάζονται,
 ὁ οὕτως ἔχον, ὡς τε καὶ εἰλεῖται ὄν ἀμύρωσιν κοινανέν ὡς ὅτι τὸ πολλὸν ποιαιτίας καὶ χέροντα

A qui turpium aspectu nascitur, aut eam, quæ
 ex auditione suaviter consonantium, aut
 secus, aut quæ olfactu fragrantium, aut
 foetidorum provenit, non versatur tempe-
 rans. Neque enim vel patiendo, vel non
 patiendo dicitur intemperans. Siue igitur
 quis aut pulchram flatuam, aut equum,
 aut hominem cernat, vel suaviter audiat
 canentem, nec bibere, nec edere, nec Ve-
 neri indulgere velit, sed pulchra quidem
 B videre, & canentem audire, is intempe-
 rans videatur, quemadmodum nec Sire-
 num cantibus deliniti. Sed circa duo hæc
 sensibilia versantur, quæ & reliquorum a-
 nimantium sensibus incurtentia, dolorem
 voluptatēve cient: ea scilicet, quæ gustu,
 tactūve sentiuntur. Caterum quæ reliquis
 sensibus suaiva existunt, nullum ferè illis
 sensum mouent: vt circa proportionum
 vel pulchritudinis contuionem nihil
 C magnoperè moueri videntur. Sed & nec
 auscultationibus sonorum, ritēque conso-
 nantium, neque suauē, aut grauius olen-
 tibus, licet omnes sensus acutius percet-
 lant. Sed & odoribus iis gaudent maxi-
 mē, qui per accidens, non per sese, oble-
 ctant. Dico autem per se, quibus gaudem-
 us, nec sperantes, nec recordantes aliud,
 velut cibi, aut potus: nam ob aliam, hoc
 est edendi, bibendique voluptatem, iis
 D gaudemus. Per se verò, vt est lucorum, &
 florum. Quocirca scitè Stratonicus dixit,
 illa quidem pulchrè, hæc verò suauiter,
 fragrare. Et quia gustabile aliquod, non om-
 nem voluptatem ferè attingunt, nec
 quantum extremo lingue apice, sed quan-
 tum toto gutturo sentitur. Quapropter gu-
 lones, non optant linguam longam, sed
 quemadmodū Philoxenus ex Hyride, vul-
 turis guttur. Itaque circa tangibilia, vt
 E simpliciter dicam, intemperantia est con-
 stituenda, circa ea, circa quæ etiam intem-
 perans versatur. Nam vinolentia, edacitas,
 luxuria, crapula, etiam omnia eiusmodi,
 circa sensus prædictos sunt: quas in parteis
 intemperantia diuiditur. Verum qui visu,
 auditione, olfactūque excedit, non dicitur
 intemperans, citràque ignominiam ta-
 les errores vituperamus & prorsus circa
 quæ non dicuntur continentes. Inconti-
 nentes verò nec temperantes sunt, nec in-
 temperantes. Insensatus igitur, aut quocun-
 que alio nomine appellare conueniat,
 qui in omnibus deficiat, quibus solent ple-
 runque omnes participare, atque lætari.